

Героїзм – це почуття людина, яке спонукає попри небезпеку захищати рідних, друзів, свою країну.

Метою даної роботи є аналіз проявів героїзму під час війни, зокрема в контексті російсько – українського протистояння. Я прагну висвітлити різні аспекти героїзму, включаючи дії військових, медиків, волонтерів і цивільних осіб. А також маю на меті дослідити, як героїзм посилює зміцнення національної ідентичності та єдності суспільства в умовах конфлікту. Хочу зазначити, що героїзм може проявлятися у звичайних вчинках, а не лише на полі бою.

Героїзм під час війни - тема, яка здатна торкнутися найглибших струн людської душі. Це величність духу, яка проявляється у найбільш темні часи. У контексті війни між Україною та Росією, що почалася у 2022 році, героїзм набув особливого значення. Ця війна не лише змінила життя мільйонів людей, але й відкрила світових героїв, чия самовідданість та незламність підкорює навколишній світ.

Одним із найяскравіших прикладів героїзму є українські військові, які з перших днів війни стали на захист своєї землі. У той час, коли російська армія намагалася швидко захопити ключові міста України, українські солдати та добровольці, часто без належного озброєння та підготовки, давали опір. Ті самі бої за Київ, Харків, Херсон, Бахмут... Це не просто героїзм, це пролита кров кожного нашого воїна. Також відзначити необхідно медиків, які під обстрілами, ціною власного життя, рятують інших.

Не меншим є героїзм мирного населення, простих українців, які, незважаючи на страх та небезпеку, допомагають військовим, організовують волонтерські штаби та підтримують один одного у важкі години. Мати, яка відправляє свого сина на фронт, дружина, яка чекає повернення чоловіка – вони всі є героями у своїх родинях, символами стійкості та вірності. Війна зробила кожного українця воїном у своїй справі. Хтось боровся з ворогом зі зброєю в руках, а хтось – рятував життя поранених або забезпечував фронт усім необхідним.

У багатьох містах, таких як Маріуполь, Харків і Київ, цивільні особи організовували евакуацію жителів під обстрілами. Наприклад, жителі Маріуполя, незважаючи на постійне бомбардування, формували колони автомобілів, щоб вивезти людей, які залишилися без даху над головою, або потребували медичної допомоги. Вони ризикували своїм життям, намагаючись дістатися до безпечних місць. В цей важкий час ми бачимо героїзм не тільки у військових, але й у звичайних людей, які, попри все, продовжують боротися за своє життя і свободу своєї країни. Їхні історії надихають і залишають незабутній слід у нашій свідомості, адже героїзм – це те, що робить нас справжніми людьми.

Волонтери стали тією могутньою силою, яка допомагає армії отримувати амуніцію, медикаменти, продукти харчування, а також евакуювати поранених та цивільних осіб із зони бойових дій. Героїзм проявлявся і в тих українцях, які залишилися у зруйнованих містах, відновлювати інфраструктуру та продовжувати життя попри всі труднощі. Люди знаходять в собі сили жити, допомагати одне одному та вірити в перемогу.

Героїзм під час війни – це не тільки про силу чи відвагу, це також про людяність у критичних умовах. Коли під час страшних руйнувань українці показали світові приклади справжньої єдності та солідарності. Лікарі, які працюють цілодобово в умовах комендантської години, волонтери, які ризикують життям, доставляючи гуманітарні вантажі на окуповані території, звичайні люди, які діляться останнім шматком хліба з сусідами – усе це героїзм, що виходить за межі військових. У конфлікті між Україною та Росією світ побачив, як українці зберігають гідність та віру в справедливість, незважаючи на всі жахи, які відбуваються зараз.

Отже, ця війна показала світові, що справжній герой – це не лише солдат на фронті, а й проста людина, яка щодня бореться за своє життя, за свободу своєї країни та за майбутнє своїх

дітей. Українці довели, що героїзм притаманний кожному з нас, і що навіть у найтемніші часи завжди є місце для світла людяності та доброти. Війна ще триває, але вже зараз можна впевнено сказати, що Україна стала символом героїзму для всього світу.

Катречко Денис

Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.

Державний біотехнологічний університет

ІСТОРІЯ, ЩО НАДИХАЄ: ОГЛЯД ПАТРІОТИЧНОГО ФІЛЬМУ «КРУТИ 1918»

Фільм "Крути 1918", є не лише історичною драмою, а й національним маніфестом, що висвітлює одну з найтрагічніших та водночас героїчних сторінок Української революції — бій під Крутами, який відбувся у січні 1918 року. Ця битва, в якій кілька сотень українських студентів, гімназистів і курсантів протистояли чисельно переважаючій більшовицькій армії, стала символом самопожертви молодого покоління в боротьбі за незалежність України.

Режисер фільму вміло підкреслює героїчну складову цієї події, звертаючи особливу увагу на емоційну напруженість ситуації, у якій опинилися молоді люди, котрі добровільно вирушили захищати свою країну. Фільм зображує, як патріотичні почуття і віра в майбутнє незалежної України стимулюють студентів свідомо йти на самопожертву, розуміючи, що їхня місія полягає не стільки в перемозі, скільки у затримці ворога, щоб дати час урядові УНР для укладення Брест-Литовського мирного договору.

Сюжетна лінія фільму зосереджена не тільки на самій битві, а й на психологічних аспектах життя і вибору персонажів. Вони опиняються перед дилемою: захищати свою батьківщину чи врятувати власне життя. Ця внутрішня боротьба доповнюється відчуттям несправедливості ситуації, коли молоді люди, які щойно почали свій шлях у житті, змушені боротися з досвідченими військовими противниками. Проте фільм наголошує, що їхня боротьба за незалежність і свободу України була не марною, оскільки ця подія стала частиною української національної пам'яті та символом боротьби за державність.

Однією з найсильніших сторін фільму є його здатність передати атмосферу тогочасної паніки, хаосу та відчаю. Студенти, які до останнього моменту не були готові до битви, стикаються з жорстокою реальністю війни, але водночас знаходять у собі силу для опору. Візуальний ряд фільму передає атмосферу постійної напруженості, страху, але й мужності, яка перетворюється на головну рушійну силу героїв.

Окрім цього, важливою складовою фільму є емоційна складність стосунків між героями. Глядач бачить, як студенти, що належать до різних соціальних верств, об'єднуються у своїй спільній меті захистити батьківщину. Різні життєві долі перетинаються у вирі трагічних подій, але всі вони знаходять спільну віру у майбутнє України.

Операторська робота фільму вражає своєю сучасністю та вмілим використанням кінематографічних засобів для підсилення драматичних моментів. Акцент на крупних планах обличчя героїв дозволяє глядачеві зануритися в їхній емоційний стан, відчути весь спектр переживань — від страху до гордості та рішучості. Технічні аспекти фільму, включаючи освітлення, композицію кадрів і динаміку руху камери, додають глибини сюжету, дозволяючи краще розкрити атмосферу тогочасних подій.

Музичний супровід фільму відіграє не менш важливу роль. Він супроводжує ключові моменти і значно посилює емоційне враження. Завдяки вдало підібраним музичним композиціям глядач занурюється у трагічну, але водночас піднесену атмосферу битви.

Однак фільм має і деякі слабкі сторони. Серед них можна виділити схематичність у зображенні персонажів. Хоча глядач розуміє їхні мотиви, характер та внутрішню боротьбу, іноді не вистачає глибини для повнішого розкриття індивідуальних доль кожного героя. Однак це можна виправдати обмеженим хронометражем стрічки, оскільки акцент робиться на подіях загального значення, а не на детальному вивченні кожного персонажа.